

Sovy z Čarovného lesa

✿ Ztráty a nálezy ✿

Catherine Coeová

bambóok

Catherine Coeová

Sovy z Čarovného lesa

Ztráty a nálezy

Přeloženo z anglického originálu *The Owls of Blossom Wood #3: Lost and Found* vydaného nakladatelstvím Scholastic Limited v roce 2015.

Originally published and licensed by Scholastic. All rights reserved.

Text copyright © Catherine Coe, 2015

Cover copyright © Andrew Farley 2015

Inside illustration copyright © Renée Kurilla, 2015

Vydala Grada Publishing, a. s., pod značkou Bambook
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401
jako svou 8577. publikaci

Překlad Eva Kadlecová
Jazyková úprava Lenka Šimůnková
Odpovědná redaktorka Magdalena Jimelová
Sazba Šimon Jimel
První vydání, Praha 2023
Tisk a vazba Grasp CZ, a.s., Zlín

© Grada Publishing, a.s., 2023
Translation © Eva Kadlecová, 2023

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

ISBN 978-80-247-4959-4 (pdf)
ISBN 978-80-271-5045-8 (print)

Sovy
z Čarovného lesa

✧ Ztráty a nálezy ✧

✧ Catherine Coeová ✧

Čarovný les

Jantarová
poušť

Vrbové jezero

Jabloňový
sád

Borový les

Náprstníková
mýtina

Dunivé hory

Jezevčí vodopády

Divoká řeka

Měsíční kaštan

Dubový kruh

Velká houština

Molly Challisové,
s velikou láskou xxx

Kapitola 1

Slavnost

Katka zamávala velkými bílými křídly. „Tak už jsme zase sovy!“ Ještě před chvílí byla světlovlasou dívkou – a teď je z ní elegantní sovice sněžní!

Eva, která se proměnila v sovu pálenou, otáčela na všechny strany svou majestátní hlavou se srdčítým obličejem a kochala se nádhernou zalesněnou krajinou, která je

obklopovala. „A jsme zpátky v Čarovném lese!“

Ze všech nejmenší Alex, která teď byla sýčkem, poskakovala po větvi Měsíčního kaštanu a čechrala si hnědá pírka. „A je tu zase nádherně!“ Les vypadal, jako by ho někdo zasypal spoustou barevných konfet – kam až oko dohlédlo, všude se nacházely stromy obsypané květy. Žluté, růžové, nachové, červené, modré i fialové. Byl to zkrátka neuvěřitelný pohled!

Ještě před několika minutami byly tři nejlepší kamarádky obyčejné dívky, které si hrály u Katky na zahradě. Pak ale ve vykotlaném kmeni starého kaštanu objevily bílé peříčko. A to je kouzlem přeneslo do větví Měsíčního kaštanu uprostřed Čarovného lesa a proměnilo je v sovy!

„Podívejte, tamhle je Bobby!“ Katka seskočila z větve a doplachtila na zem

k jezevci. Její rozložitá křídla tiše zašuměla v nehybném jarním vzduchu a ve spárech jí znovu mravenčilo vzrušením z toho, že umí létat.

Po ní rozprostřela svá světlehnědá křídla Eva a zvolna se snesla k zemi. Opět svištět vzduchem byl fantastický pocit.

Jako poslední seskočila ze stromu Alex. Zamávala rychle drobnými křídly a se šťastným úsměvem prokličkovala mezi větvemi.

„Dobrý den, mé nejmilejší sovy, vítejte zpátky v našem Čarovném lese!“ pozdravil je celý rozzářený Bobby.

Alex dosedla na květy pokrytou zem a oplatila mu úsměv.

„Ahoj, Bobby,“ pozdravila Eva a špičkami křídel pohladila okvětní lístky. „Dneska je v lese tak nádherně. Tedy, ne že by tu nebylo krásně pořád!“

Katka otáčela hlavou téměř kolem dokola – nejdříve doleva, potom doprava, a hledala cokoliv neobvyklého. Jezevec Bobby jim totiž nechával v dutině stromu pírko, kdykoli se v lese vyskytl nějaký problém, který si žádal jejich pomoc. „Bobby, tak povídej, copak se děje?“

Bobbyho pruhovaná tvář se roztáhla do ještě širšího úsměvu.

„Ehm, tak tedy, mé úžasné soví přítelkyně, z celého srdce doufám, že se na mě nebudete hněvat...“ začal slavnostně svým chraplavým hlasem.

Eva naklonila hlavu ke straně. Co se jim asi snaží říct?

„... ale myslel jsem, že byste se rády zúčastnily našich dnešních slavností jara!“

„Že se nebudeme hněvat?“ zahoukala Katka. „Zní to úchvatně!“

Bobby zatleskal černými kožovitými tlapkami. „Ach, tak to je báječné! Víte, pro nás v Čarovném lese je to tak mimořádná událost, že jsme nechtěli, abyste o ni přišly.“

„To naprosto chápu,“ otáčela Alex svou načechranou hlavičkou a rozhlížela se po stromech. „Je tady tak krásně!“

Ale Eva se mračila. „Tady je jaro? To je divné – u nás doma je podzim, sychravo a...“ Eva si uvědomila, že na ni Katka a Alex významně zírají, a zarazila se. A vtom jí to došlo – Bobby přece nevěděl, že přicházejí z úplně jiného světa, kde nežijí jako sovy, ale jako lidské dívky.

Alex raději rychle změnila téma. „Můžeme vám s tou slavností nějak pomoci?“

V Bobbyho tmavých očích to zajiskřilo. „Ach, vy sovy jste tak velkorysé. Jsem si

jist, že někteří z obyvatel lesa by ocenili výpomoc. Možná byste mohly pomoci housenkám rozvěsit hedvábné girlandy. Obtížně se dostávají do výšek...“

„Ano, prosím – pomůžete nám s tím, sovy?“ dolehl k nim z nedalekého houští tenký hlásek housenky Rolfa.

Sovy se rozhlížely kolem dokola. Stovky mravenců nesly na zádech dlouhá stříbřitá hedvábná vlákna, světlezelené housenky svíraly jejich konce a vyskakovaly ve snaze zavěsit je na živý plot. Girlandy se však pokaždé snesly zpátky na zem.

„To je pro nás hračka!“ Katka dohopsala k mravencům a housenkám a popadla jeden konec do černého zobáčku. Eva přispěchala k druhému konci a společně vzlétly vzhůru k živému plotu. Úhledně zavěsily girlandu na stromky a její konce několikrát obtočily kolem větvíček.

„A je to!“ prohlásila Eva a pochválila se za splněný úkol zatleskáním křídel.

Alex si mezitím všimla, že se několik včel snaží snést něco dolů z Měsíčního kaštanu. Zamávala drobnými hnědými křídly a vznesla se ke včelám. „Mohu vám nějak pomoci?“ otázala se plaše.

Zpoza velikého slaměného koše vykroukla Bella, včelka, se kterou se seznámily při

první návštěvě Čarovného lesa. Alex věděla, že Bella je ještě stydlivější než ona.

Asi dvacítkou včel se snažila zvednout košík z větve, na které nejistě balancoval, až se málem převrátil. Nevypadalo to ani trochu bezpečně. „Ach, Alex, to by od tebe bylo moc laskavé – děkujeme,“ zabzučela včela Bella.

Alex tedy vylétla tak vysoko, až se vznášela přímo nad větví, a pomaličku uchopila ucho košíku do drápů. Ujistila se, že ho bezpečně svírá, zamávala křídly a se skupinkou včel za zády se opatrně snesla k zemi. Po cestě se k ní donesla ta nejlahodnější medová vůně. *Mňammmmm.*

„Copak je v tom košíku?“ zeptala se Alex a opatrně ho postavila na zem.

„Medové sušenky!“ odpovídaly včely.

„Medové plástve!“

„Medové želé!“

„A medová limonáda!“

Bella zašvitořila Alex do ucha: „Nezapomeň, že můžeš mít tolik medu, kolik si jen budeš přát.“ Když totiž sovy pomohly zachránit rozložitý Měsíční kaštan, slíbila jim Bella neomezený přísun medu napořád.